

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/25/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615010066
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Tomus
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2017:1615010066.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudcom JUDr. Erikom Tomusom, v trestnej veci obžalovaného N. N., prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08. februára 2017 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

N. N., nar. XX. W. XXXX, trvale bytom G., X. G. XX/XX, t. č. v ÚVTOS Leopoldov,

sa uznáva za vinného, že

1. dňa 08.09.2014 v čase okolo 21.45 h v G. spolu s doposiaľ neustáleným páchatelom prekonalí oplotenie rodinného domu na ulici X.. G. XX/X, vnikli na pozemok, pričom ich vyrušil majiteľ rodinného domu poškodený F. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., X. G. XX/X, po čom sa rozbehli k oploteniu rodinného domu, ktoré preskočili,

2. potom čo poškodený F. D. prišiel k oploteniu, aby sa pozrel cez oplotenie na ulicu obvinený, ktorý bol prikrčený pod oplotením, sa zdvihol a udrel poškodeného neznámym predmetom do oblasti tváre, čím mu spôsobil trieštivú zlomeninu prednej steny čelovo prínosovej dutiny vľavo nadočnicového oblúka a stropu ľavej očnice a tržnozmliaždenú ranu dĺžky 3 cm nad ľavou očnicou, ktoré zranenie si vyžiadalo liečenie v trvaní najmenej 21 dní,

teda

v bode 1
spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydľia iného,

v bode 2
inému úmyselne ublížil na zdraví,

čím spáchal

v bode 1
prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona,

v bode 2
prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa
odsudzuje

Podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 4 Trestného zákona a s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obvinený na výkon trestu zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 prvá veta Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený v rozsudku Okresného súdu Malacky z 12. septembra 2016, sp. zn. 1T/73/2016, právoplatnom dňa 12. septembra 2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému F. D., nar. XX. G. XXXX, bydliskom ul. X. G. č. XX/X, XXX XX G., škodu vo výške 2.143,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd odkazuje poškodeného F. D. so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 25. februára 2015 bola na Okresnom súde podaná obžaloba na N. N., nar. XX. W. XXXX, pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona (v bode 1 obžaloby) a pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona (v bode 2 obžaloby). Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v rámci ktorého vypočul obžalovaného N. N., poškodeného F. D., svedka D. R., prečítal podstatné listinné dôkazy a zistil skutkový stav tak ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaný N. N. vypovedal, že je nevinný, v minulosti bol vyšetrovaný za krádeže bicyklov, ktoré ale spáchal jeho menovec G. N.. V prípravnom konaní nevypovedal z dôvodu, že si skrátka uplatnil svoje právo nevypovedať. To, či bol oboznámený s vyšetrovacím spisom, si nepamätá. V súvislosti s otázkou, či a ako pozná poškodeného, obžalovaný uviedol, že v minulosti u neho brigádoval, na jeho stavbe, ktorú financoval, avšak nikdy k nemu domov nechodil. V čase skutku bol asi doma, potvrdí to družka, ráno zanesol syna do škôlky a na obed, resp. poobede šiel pre neho. S poškodeným nikdy nemal konflikt. G. N. pozná z videnia, mierne sa na neho podobá, býva niekde v G., vek má zhruba ako on, stretol sa s ním v pivárni v G., poznajú sa, avšak bližší vzťah nemajú. So synom poškodeného sa pozná, z videnia, zdraví sa, nikdy mu nič neponúkal, hoci on aj chcel. D. R. pozná, sú kamaráti, pracoval v spomínanej pivárni, avšak nikdy spolu trestnú činnosť nepáchali.

Svedok - poškodený F. D. vypovedal, že bolo to niekedy v septembri 2014, presný deň si nepamätá, keď sa vrátil domov okolo 10 večer, videl cez presklenú garáž na jeho dvore 2 osoby, myslel si, že sú to synovi kamaráti a keď za nimi išiel, obaja sa rozbehli a preskočili plot, on sa rozbehol za nimi, pričom v momente, keď nazrel ponad plot, aby videl, kam utekajú, obžalovaný bol vtedy učupený z druhej strany plotu a keď sa nahýnal, udrel ho oceľovou palicou do hlavy. Následkom tohto mal prasknutú lebku a išiel k lekárovi, následne mu hlavu operovali a doteraz má také následky, že ho hlava bolí, píska mu v uchu, má to tam celé stuhnuté. Čo sa týka okamihu, keď spoznal obžalovaného, bolo to vtedy, keď sa nahol cez plot, obžalovaný vyskočil a udrel ho, v tom momente boli tvármi k sebe a to asi 0,5 metra. Síce obžalovaný mal kapucňu, ale nakoľko u neho brigádoval, má firmu, tak ho spoznal. Druhá osoba utiekla preč. Čo sa týka podmienok osvetlenia, blízko jeho domu, resp. dvora je osvetlený starobinec, aj on má osvetlený celý dvor, síce bolo šero, ale všetko bolo osvetlené. V trestnom oznámení obžalovaného neidentifikoval z dôvodu, že bol v šoku, dostal ranu železným teleskopom a vypovedal hneď na to. Bola to rana, hneď odpadol. Nevie si vysvetliť, prečo je jeho výpoveď z 08. a 10. septembra 2014 taká, že nemal identifikovať obžalovaného. Bol v šoku, v trestnom oznámení páchatel'a uviedol, možno to zle zapísali, nevie, on páchatel'a opoznal. Po údere obuškom alebo teleskopom doslovne neodpadol, bol pri vedomí, len bol v šoku. V rámci jeho prvých výpovedí uvádzal rôzne nástroje, ktorými ho mal obžalovaný napadnúť, lebo bol v šoku, ono je to v podstate jedno čím ho udrel, aj následne sa dozvedel, že obžalovaný nosí železný obušok.

Svedok D. R. vypovedal, že poškodeného nepozná. Nikdy v dome na ulici X. G. XX/X v G. nebol. Obžalovaného pozná, je to jeho kamarát, avšak nevie, v akej trestnej veci je stíhaný a ani po ozrejmení nevie nič. Vypočutý bol ako svedok v prípravnom konaní. V minulosti už odsúdený bol, dostal podmienku, avšak skutok nespáchal s obžalovaným. Jeho prezývka je kvetinka. O skutku, ktorý je predmetom tohto trestného konania, neviem nič, on tam nebol. Nevie, odkiaľ ho môže poznať poškodený, tento je vplyvný muž, proste ho len uviedol. Býva u kamaráta a pracuje na čierno.

Zo zápisnice o rekognícii osoby z 14. novembra 2014 vyplýva, že poškodenému F. D. boli ako poznávajúcej osobe predložené 2 fotoalby. Poškodený pri prvom a druhom fotoalbe, teda v oboch prípadoch s určitosťou na 100 % (doslovne uviedol: „môžem - znovu - uviesť s určitosťou na 100 %, že...“) opoznal a označil obžalovaného N. N. ako osobu, ktorá dňa 08. septembra 2014 v čase okolo 21:45 hod. sa pohybovala po pozemku pri rodinnom dome na adrese X. G. č. XX/X v G. kedy po vyrušení poškodeným sa rozbehla k oploteniu, toto oplotenie preskočila a ktorá po otom, čo sa poškodený vystrčil nad plot, poškodeného nezisteným predmetom udrela do oblasti tváre.

Súd postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítal znalecký posudok vypracovaný v súdnom konaní znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia - špecializácia traumatológia prof. MUDr. C. M., CSc., ktorý v záveroch svojho znaleckého posudku v súvislosti s popisom poranení poškodeného skonštatoval, že podľa záznamov v zdravotnej dokumentácii poškodeného bolo bezprostredne po úraze, ktorý utrpel dňa 08. Septembra 2014 pri jeho vyšetrení a ošetrení na chirurgickej ambulancii ÚPS NsP G. dokumentované zranenia: trieštivá zlomenina prednej steny čelovej prínosovej dutiny vľavo, nadočnicového oblúka a stropu ľavej očnice a tržnozmliaždená rana dĺžky cca 3 cm nad ľavou očnicou. Pokiaľ ide o mechanizmus vzniku zranení, Zo súdnoznaleckého hľadiska je možné usudzovať, že podľa charakteru zistených a dokumentovaných relatívne málo závažných vonkajších následkov zranenia (krvná podliatina okolia pravej očnice a krvácanie z otvorenej rany nad očnicou) spolu so zisteným vnútorným zranením kostry hornej čeľuste a očnice (RTG, CT a operačne), vyššie uvedené zranenie mohlo byť spôsobené jednorazovým a neopakovaným oblým, tupým, priamym a tvrdým násilím pôsobiacim nad ľavú očnicu poškodeného spredu v mieste okraja čelovej prínosovej dutiny. Uvedené násilie, ktoré pôsobilo na uvedenú oblasť teda poškodeného, bolo vyššej intenzity, pretože síce nevyvolalo žiadne poškodenie mozgu, ale spôsobilo otvorenú ranu a zlomeninu prednej steny prínosovej dutiny, stropu očnice a vpáčenie nadočnicového oblúka. Uvedenému zraneniu v súdnoznaleckej praxi zodpovedajú také mechanizmy vzniku ako obvykle zanecháva úder tvrdým, tyčovým predmetom (napr. bejzbalová páłka, násada alebo palica, ale môže ho vyvolať aj náraz hlavou na hranu tvrdého predmetu. Intenzita a energia násilia bola cca 150Nm (joulov). Zo súdnoznaleckého hľadiska je dôležité upozorniť na nasledujúce skutočnosti a fakty: prítomnosť závažnejších krvných podliatin a ďalších prejavov ťažkého pomliaždenia bezprostredne po úraze; neprítomnosť následkov násilia vyššej intenzity pôsobiacej na hlavu poškodeného, ktoré by zanechalo tomu zodpovedajúce vnútorné prejavy charakteru vnútorného zranenia mozgu - vylúčené CT vyšetrením; prítomnosť objektívnych príznakov svedčiacich pre skutočnosť, že prišlo aj k poruche vedomia - poškodený si presne spomínal na celý úrazový dej, nemal prejavy otrasu mozgu a bezprostredne po údere bol schopný aj aktívnej obrany; zranenie si vyžiadalo sofistikované vyšetrenie (CT); poškodený bol schopný sa sám po zranení o seba postarať; poranenie bolo s odstupom času podrobiť operačnej revízii a spojeniu úlomkov. V zdravotnej dokumentácii poškodeného neboli zaznamenané žiadne znaky tzv. obranných zranení. Zistené a dokumentované zranenia neodporujú takému mechanizmu vzniku, ako to pri výsluchu a podaní oznámenia uviedol poškodený a je uvedené vo výroku časti uznesenia ale intenzita a energia vynaloženého násilia páchatelom nebola veľmi vysoká. Bez toho, aby znalec mienil hodnotiť zistené zdravotné skutočnosti alebo riešiť právne otázky, zranenia poškodeného znalec považuje za málo závažné, priamo neohrozujúce život poškodeného, nenapĺňajúce svojou podstatou znaky ťažkej ujmy na zdraví v zmysle § 123 ods. 3 Trestného zákona; išlo o ublíženie na zdraví, ľahkú ujmu na zdraví, ľahkú poruchu zdravia, úraz ľahkého charakteru. Liečenie neposunutých zlomenín hornej etáže je väčšinou konzervatívne - neoperačné, ak sa z estetických dôvodov (napr. vpáčenie nadočnicového oblúka) volí chirurgické riešenie - operačné, to spočíva v repozícii (napravení) dislokácie a v spojení úlomkov pomocou sieťky, kovovej platničky a pod. Čo sa týka práceneschopnosti, poškodený bol v čase vzniku ublíženia na zdraví práceneschopným, následne mu bolo vystavené potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti v trvaní doposiaľ - defacto bol pre predmetný úraz práceneschopným od 09. septembra 2014 doposiaľ, ktorú dobu znalec považuje za zraneniu neprimeranú a biologicky neodôvodnenú, bola spôsobená neobvyklým časovým organizovaním rekonštrukčného zákroku. Zranenie nezanecháva na poškodenom trvalé následky. V súvislosti s obmedzením u poškodeného v jeho obvyklom spôsobe života, počas

liečby, zranenie poškodeného si vyžiadalo hospitalizáciu a síce s oneskorením ale predsa operačné liečenie bolo potrebné. Po prepustení z hospitalizácie bol poškodený obmedzený (okrem všeobecnej pracovnej nespôsobilosti a potrebného krátkodobého vylúčenia fyzickej námahy) tým, že vyžadoval krátkodobú mechanickú úpravu stravy do kašovitej formy. Jeho celkový zdravotný stav však nebol vážny a nevyžadoval sám o sebe opatrovanie inou osobou. Pokiaľ ide o určenie potrebnej doby liečenia poškodeného, pre podobné zranenie, akú znalec považuje za preukázané u poškodeného, je celková doba liečenia u pacienta vo veku poškodeného veľmi individuálna ale priemerne a primerane dosahuje cca 5 týždňov. Pracovná nespôsobilosť závisí od profesiogramu pacienta, do väčšiny zamestnaní je potrebná minimálne počas sprievodných prejavov opuchu tváre cca 21 - 28 dní (hojenie zlomeniny), do práce v chladnom alebo veternom prostredí je možné priznať pracovnú neschopnosť v celej dĺžke potrebného liečenia max. 5 týždňov. Bolesť bolo znalcom určené na 130 bodov, pričom pre rok 2014 bola hodnota 1 bodu stanovená na 16,48 eura a vypočítaná suma sa zaokrúhľuje na celé eurá nahor, teda 16,48 eura x 130 bodov = 2.143,- eur (zaokrúhlené).

Pokiaľ ide o lekárske správy, ktoré boli zabezpečené do vyšetrovacieho spisu, tak z lekárskeho potvrdenia MUDr. D. E. z Ústavnej pohotovostnej služby, Chirurgického oddelenia, vyplýva, že poškodený bol ošetrený dňa 08. septembra 2014 z dôvodu utrpenia tržnej rany a zlomeniny stropu očnice vľavo, išlo o stav po fyzickom napadnutí - úder tupým predmetom, poškodený mal bolesti s predpokladom operačného riešenia. Z ambulantnej správy MUDr. D. E. z 08. septembra 2014 o 22:34 hod. vyplýva nález - stav po fyzickom napadnutí, tržná rana veľkosti cca 3,5 cm, zasahujúca do podkožia a predovšetkým impresívna fraktúra stropu očnice s ľahkou dislokáciou; následne bolo vykonané CT vyšetrenie mozgu + tvárového skeletu dňa 08. septembra 2014 o 23:10 hod. Poškodený bol lekársky vyšetrený aj na druhý deň, čo preukazuje lekárska správa MUDr. D. I. z 09. septembra 2014 o 11:03 hod., v ktorej je konštatovaná o. i. zlomenina a masívny hematóm, pričom pacient bol poučený o možnosti operačného zákroku, ktorému sa (v dôsledku incidentu z 08. septembra 2014) podrobil dňa 23. októbra 2014, čo je zrejmé z prepúšťacej správy Nemocnice A. z 26. októbra 2014, podľa ktorej bol poškodený hospitalizovaný od 21. októbra 2014 do 26. októbra 2014. Z potvrdení o dočasnej pracovnej neschopnosti vyplýva neschopnosť práce u poškodeného od 15. apríla 2014 a následne od 01 októbra 2014 (teda už aj v čase skutku)

Súd, postupom podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol vykonať ďalšie dokazovanie navrhované obžalovaným a to výsluch policajta, ktorý spísal tzv. poznatok k trestnej činnosti z 10. septembra 2014, nakoľko takto vykonaný dôkaz by sa týkal okolností, ktorú možno zistiť inými už skôr navrhnutými dôkazmi, a súčasne ani toto navrhnuté dokazovanie by nedokázalo prispieť k dôslednejšiemu objasneniu veci, pretože nič nezmení na tom, že jediným priamym usvedčujúcim svedkom je poškodený.

Súd vyhodnotením dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, sa stal.

V prvom rade súd konštatuje, a to ani nebolo medzi stranami sporné, že na hlavnom pojednávaní bolo, mimo akékoľvek rozumné pochybnosti, preukázané, že dňa 08. septembra 2014 v čase okolo 21.45 h v G. na ulici X. G. XX/X sa na pozemku poškodeného, po prekonaní oplotenia rodinného domu, pohyboval človek (spolu s doposiaľ neustálenou ďalšou osobou), ktorý po ich vyrušení poškodeným preskočil plot, a po nahunutí sa poškodeného ponad plot poškodeného neznámym predmetom zasiahol do oblasti tváre a následne ušiel. Rovnako bolo nesporné, že po tomto údere poškodenému spôsobil o. i. zlomeninu lebky a tržnú ranu. Tieto nesporné skutočnosti vyplývajú najmä z výpovede poškodeného F. D. (ktorý podrobne a logicky popísal všetky rozhodné skutkové okolnosti spočívajúce hlavne v tom, že na dvore svojho rodinného domu spozoroval páchatel'a s ďalšou osobou, ktorí po tom, ako poškodeného zaregistrovali, rozbehli sa k plotu, tento preskočili, páchatel' poškodeného tyčovým predmetom udrel a spôsobil mu ublíženie na zdraví, na čo ušiel) ako aj zo znaleckého dokazovania - zo znaleckého posudku ktorého sú zrejmé zranenia poškodeného následkom útoku páchatel'a, ich charakter, mechanizmus ich vzniku, následky a pod. - konkrétne poškodený utrpel trieštivú zlomeninu prednej steny čelovej prínosovej dutiny vľavo, nadočnicového oblúka a stropu ľavej očnice a tržnozmliaždenú ranu dĺžky cca 3 cm nad ľavou očnicou, s tým, že zranenia si vyžiadali dobu liečenia spojenú s práceneschopnosťou v trvaní doposiaľ - defacto bol pre predmetný úraz práceneschopným od 09. septembra 2014 doposiaľ (do vypracovania znaleckého posudku - 02. decembra 2014), ktorú dobu znalec považuje za zraneniu neprimeranú a biologicky neodôvodnenú, pričom čo sa týka obmedzenia u poškodeného v jeho obvyklom spôsobe života, počas liečby, zranenie poškodeného si vyžiadalo hospitalizáciu a síce s oneskorením ale predsa

operačné liečenie bolo potrebné a po prepustení z hospitalizácie bol poškodený obmedzený (okrem všeobecnej pracovnej nespôsobilosti a potrebného krátkodobého vylúčenia fyzickej námahy) tým, že vyžadoval krátkodobú mechanickú úpravu stravy do kašovitej formy; celková doba liečenia u pacienta vo veku poškodeného priemerne a primerane dosahuje cca 5 týždňov, do väčšiny zamestnaní je potrebná minimálne počas sprievodných prejavov opuchu tváre cca 21 - 28 dní (hojenie zlomeniny). Súčasne bolo vyčíslené bolestné v sume 2.143,- eur. Zranenia poškodeného boli dokumentované vypracovaným znaleckým posudkom (ako je vyššie uvedené), vyplývajú aj z lekárskeho nálezov, pričom zo znaleckého posudku vyplýva aj to, že zistené a dokumentované zranenia neodporujú takému mechanizmu vzniku, ako to pri výsluchu a podaní oznámenia uviedol poškodený, ale intenzita a energia vynaloženého násillia páchatelom nebola veľmi vysoká a v zdravotnej dokumentácii poškodeného neboli zaznamenané žiadne znaky tzv. obranných zranení.

Z predmetných skutočností vyplýva, že skutok uvedený vo výrokovej časti rozsudku sa stal a má aj všetky znaky objektívnej stránky prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona (v bode 1), a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona (v bode 2), nakoľko páchatel spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlija iného a inému úmyselne ublížil na zdraví (došlo k poruche, resp. poškodenia zdravia, splnená bola aj objektívna nutnosť lekárskeho vyšetrenia, ošetrovania alebo liečenia, a súčasne nie na krátky čas bol sťažnený obvyklý spôsob života poškodeného).

Sporným medzi stranami bolo a kľúčovým v prejednávanej trestnej veci je zodpovedanie predovšetkým otázky, kto bol páchatelom vyššie uvedených trestných činov, pretože obžalovaný N. N. poprel spáchanie skutku. Súd, po vykonanom dokazovaní, dospel k záveru (mimo rozumné pochybnosti), že páchatelom skutku uvedeného vo výrokovej časti rozsudku, bol práve obžalovaný. Súd k uvedenému záveru viedli nasledovné dôkazy, úvahy a argumenty:

Obžalovaný v prípravnom konaní odmietol vypovedať, na hlavnom pojednávaní uviedol, že v prípravnom konaní si proste len uplatnil svoje právo nevypovedať. Ďalej na hlavnom pojednávaní uviedol, že je nevinný, v minulosti síce u poškodeného brigádoval, avšak nikdy k nemu domov nechodil. V čase skutku bol asi doma - ráno zanesol syna do škôlky a na obed, resp. poobede šiel pre neho. S poškodeným nikdy nemal konflikt. To, že obžalovaný poškodeného pozná, potvrdil vo svojej výpovedi aj samotný poškodený, nakoľko uňho brigádoval.

Obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uvádzal, ako svoju obhajobu, skutočnosť, že nemohol byť páchatelom žalovaného skutku, nakoľko v inkriminovanom čase bol asi doma, čo potvrdí aj družka; ráno mal zaniest syna do škôlky a na obed, resp. poobede mal ísť poňho. Obžalovaný však tak v prípravnom konaní, ako ani na hlavnom pojednávaní nenavrhol družku vypočuť (ktorá by takéto tvrdenie obžalovaného mohla potvrdiť), ani inak nedokázal, že skutočne sa v inkriminovanom čase nachádzal doma. Napokon, samotný obžalovaný uviedol len domnienku, že sa v čase skutku nachádzal doma, čo vyjadril pojmom „asi“, teda ani sám si nebol istý, či doma naozaj bol. Preto pre súd nie je zrozumiteľné tvrdenie obžalovaného, že túto okolnosť (že v čase skutku bol doma) by potvrdila jeho družka; zrejme práve pre túto nejednoznačnosť obžalovaný svoju družku nenavrhol vypočuť. Taktiež platí, že ani ranné odvedenie syna do škôlky a jeho (po)obedné vyzdvihnutie nevylučuje spáchanie skutku, nakoľko k nemu došlo v daný deň až okolo 21.45 hod. Súd preto považuje túto obhajobu obžalovaného za nepreukázanú.

Z uvedených skutočností vyplýva, že obžalovaný mal možnosť ako aj príležitosť spáchať skutok uvedený v obžalobe, nakoľko dokazovaním nebolo zistené nič, čo by objektívne bránilo tomu, aby obžalovaný nemohol byť, v čase spáchania skutku, na pozemku poškodeného - na ulici X. G. XX/X v G. (napríklad závažná choroba, či zranenie, výkon práce obžalovaného, či iná činnosť obžalovaného, z ktorých by vyplývalo, že obžalovaný bol, objektívne, v čase spáchania skutku preukázateľne na inom mieste a teda, že by nemohol byť na mieste činu a byť páchatelom žalovaného skutku).

Poškodený F. D. vypovedal, že v súvislosti s okolnosťami skutku sa vrátil domov okolo 10 večer, videl cez presklenú garáž na jeho dvore 2 osoby, o ktorých si myslel, že sú to synovi kamaráti a keď za nimi išiel, obaja sa rozbehli a preskočili plot, on sa rozbehol za nimi, pričom v momente, keď nazrel ponad plot, aby videl, kam utekajú, obžalovaný bol vtedy učpený z druhej strany plota a keď sa nahýnal, udrel poškodeného palicou do hlavy. Obžalovaného spoznal v okamihu, keď sa nahol cez plot, obžalovaný vtedy vyskočil a udrel ho, v tom momente boli tvármi k sebe asi 0,5 metra a hoci obžalovaný mal

kapucňu, ale nakoľko u neho brigádoval, tak obžalovaného spoznal. Čo sa týka podmienok osvetlenia, blízko jeho domu, resp. dvora je osvetlený starobinec, aj on má osvetlený celý dvor, síce bolo šero, ale všetko bolo osvetlené.

V tejto súvislosti je nevyhnutné uviesť, že v prípravnom konaní, dva mesiace po spáchaní skutku, poškodený pri rekognícii podľa dvoch fotoalbumov, v oboch prípadoch, doslovne uviedol, že môže (znovu) uviesť s určitosťou na 100 %, že osoba na príslušnej fotografii (v oboch prípadoch obžalovaný N. N.) je určite osoba, ktorá dňa 08. septembra 2014 v čase okolo 21:45 hod. sa pohybovala po pozemku poškodeného pri rodinnom dome na adrese X. G. č. XX/X v G., načo ich vyrušil, táto osoba sa ešte s jednou osobou rozbehli k oploteniu, toto oplotenie preskočili, poškodený sa vystrčil nad plot, a táto osoba na fotografii (obžalovaný N. N.) poškodeného nezisteným predmetom zasiahla do oblasti tváre.

Výpoveď svedka D. R. je v tomto trestnom konaní nepoužiteľná, resp. bezvýznamná, nakoľko svedok na jednej strane ani nepotvrdil, že práve on bol osobou, ktorá bola s obžalovaným na pozemku poškodeného, na strane druhej svedok ani nepotvrdil, že by obžalovaný bol v čase skutku inde (napr. so svedkom na inom mieste); svedok v podstate uviedol, že o skutku nevie nič.

Z uvedených výpovedí súd vyvodzuje, že poškodený F. D. opoznal práve obžalovaného ako osobu, ktorá sa spolu s ďalšou osobou pohybovala na pozemku poškodeného a tohto následne udrela tyčovým predmetom do hlavy, čím poškodenému spôsobila zlomeninu lebky. Poškodený poznal obžalovaného z minulého obdobia, nakoľko pre poškodeného brigádoval, a pri rekognícii uskutočnenej dva mesiace po spáchaní skutku, rezolútne, skalopevne a stopercentne opoznal práve obžalovaného ako útočníka. A to aj napriek tomu, že obžalovaný mal mať počas incidentu na hlave kapucňu a vonku už bolo šero, no vzhľadom na skutočnosť, že poškodený sa na obžalovaného díval zo vzdialenosti 0,5 metra, a pri dostatočnom svetle z okolitých objektov, za súčasného vzatia na zreteľ, že poškodený mal možnosť za okamih, keď sa na obžalovaného díval, rozpoznať a uvedomiť si, že obžalovaného pozná z jeho brigádovania pre poškodeného, neboli zaznamenané žiadne pochybnosti o spoľahlivosti a nekompromisnosti usvedčenia zo strany poškodeného za páchatel'a obžalovaného. Pri rekognícii neurčil ani raz inú osobu ako možného páchatel'a, ale vždy len obžalovaného. Z uvedeného pre súd vyplýva skutočnosť, že podľa poškodeného bol páchatel'om žalovaného skutku práve a len obžalovaný. Poškodený pritom nemal žiadny dôvod, aby si vymýšľal, prípadne nepravdivo opoznal práve obžalovaného, aby si tým poškodený privodil nebezpečenstvo trestného stíhania pre krivé obvinenie, resp. krivú prísahu a krivú výpoveď. Nebol zaznamenaný ani žiadny konflikt medzi obžalovaným a poškodeným, na základe ktorého by poškodený mohol mať motiváciu obžalovanému uškodiť.

Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že jediným priamym usvedčujúcim dôkazom, ohľadom spáchania skutku uvedeného vo výroku rozsudku obžalovaným, ktorý bol na hlavnom pojednávaní vykonaný, je výpoveď poškodeného. K uvedenému súd dodáva, že z judikátu Jtk 11/09 (uznesenie Krajského súdu v Žiline z 03. septembra 2009, sp. zn. 1To/97/2009), vyplýva, že ak má slúžiť výpoveď svedka ako jediný dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný, či dokonca vyvrátený.

Obdobná situácia nastala aj v prejednávacom prípade, kedy navyše k výpovedi poškodeného na hlavnom pojednávaní, jednoznačne usvedčujúcej obžalovaného, možno v neprospech obžalovaného podporne priradiť aj rekogníciu (v rámci ktorej poškodený na 100 % označil za páchatel'a skutku obžalovaného), ako aj znalecký posudok (ktorý potvrdil verziu napadnutia popísanú poškodeným, s určením zranení a následkov), pričom tak rekognícia ako aj znalecký posudok (vrátane príslušných lekárskeho správ) súd oboznámil na hlavnom pojednávaní. Aj bez týchto dvoch podporných dôkazov súd považuje výpoveď poškodeného ako dôkazný prostriedok za jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň platí, že nebol inými dôkazmi spochybniteľný, či dokonca vyvrátený.

Čo sa týka obhajoby prednesenej v rámci výpovede a záverečných rečí (poškodený najskôr neoznačil za páchatel'a obžalovaného, ale až s časovým odstupom; poškodený rôzne označoval predmet, ktorým ho mal páchatel' udrieť), súd uvádza, že je síce pravdou, že v písomne zaznamenanom trestnom oznámení z 10. septembra 2014 (2 dni po incidente) sa spomínajú dve neznáme osoby, avšak už na prvom výsluchu ako svedka - poškodeného, realizovanom o necelý mesiac po skutku, poškodený ako jedného z osôb na jeho pozemku a ako osobu, ktorá ho udrela do hlavy, jednoznačne označil obžalovaného,

príčom na tomto rozhodnom označení páchatel'a poškodený zotrval počas celého následného trestného konania, tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, a to bez akéhokoľvek zaváhania (dokonca aj v rámci vykonanej rekognície). Neuvedenie ako páchatel'a práve obžalovaného v trestnom oznámení môže aj podľa názoru súdu súvisieť so šokom, ktorý bol poškodenému spôsobený úderom tvrdého predmetu do hlavy poškodeného, ktorý mal za následok o. i. trieštivú zlomeninu lebky. V žiadnom prípade nie je nepredstaviteľné, aby človek, ktorý nie je zvyknutý na údery tohto typu do hlavy, mohol byť nejaký čas / obdobie v stave pocitu mdloby (nebolo však preukázané, že došlo aj k strate vedomia), šoku a vydesenia, v rámci ktorého aj bezprostredná sústredenosť a najskoršie myšlienky takto napadnutej osoby môžu byť čiastočne iné, ako v stave bez takéhoto napadnutia. Rozhodujúce je, že už od prvého výsluchu ako svedka - poškodeného tento až doposiaľ zotráva na pevnom, nemennom a konštantnom postoji, pokiaľ ide o označenie obžalovaného za útočníka. Pokiaľ ide o obžalovaným namietané viackrát poškodeným zmenené označenie nástroja, ktorý mal páchatel' použiť, súd považuje označenie predmetného nástroja poškodeným za dostatočne do tej miery, že v každom prípade malo ísť o tvrdý tyčový predmet (typu obušok, teleskop, palica, tyč, páłka a pod.); za okamih, počas ktorého páchatel' zasiahol poškodeného takýmto predmetom, len ťažko možno trvať na úplne presnom označení predmetu poškodeným, o to viac, ak poškodeného po údere hodilo vzad, zaliala ho krv a ohromila bolesť, ktorú mu spôsobila takto spôsobená zlomenina lebky.

Z uvedených skutočností súd uzatvára, že práve obžalovaný N. N. sa spoločne s ďalšou osobou neoprávnene vnikol do obydľia iného, po ich vyrušení poškodeným napadol poškodeného pri oplotení pozemku tvrdým tyčovým predmetom úderom do hlavy a ušiel. Vina obžalovaného je v podstate založená len na výpovedi jednej osoby, avšak táto výpoveď nevzbudzuje žiadne relevantné pochybnosti, je presvedčivá a dopĺňa ju aj dôkaz plynúci z vykonanej rekognície a znaleckého posudku.

Súd z hľadiska objektívnej stránky, použitej právnej kvalifikácie, vychádzal z toho, že domová sloboda poškodeného bola porušená obžalovaným tým, že spolu s ďalšou osobou prekonal oplotenie rodinného domu poškodeného a vnikol na pozemok (ako súčasť obydľia uzavretý) poškodeného a neoprávnene sa tam pohyboval. Ďalej poškodený utrpel zranenia, teda poškodenia zdravia, ktoré si vyžiadali lekárske vyšetrenie a liečenie po dobu minimálne 21 - 28 dní, počas ktorej bol obmedzený na obvyklom spôsobe života (§ 123 ods. 2 Trestného zákona) a to najmä práceneschopnosťou, úpravou stravy, bolesťami v mieste úderu a v neposlednom rade realizáciou operačného zákroku. Zranenia, ktoré utrpel a ktoré boli objektívne dokumentované znaleckým posudkom a lekáorskými správami, je preto potrebné považovať za ublíženie na zdraví v zmysle ustanovení Trestného zákona. Vzhľadom na cielený a dôrazný útok obžalovaného na poškodeného, s prihliadnutím na použitý predmet útoku, mal súd za nepochybne preukázané, že obžalovaný konal s priamym úmyslom porušiť záujem chránený Trestným zákonom, a to napadnúť iného a spôsobiť mu zranenia. Úmysel obžalovaného teda zahŕňal nielen útok na poškodeného, ale aj to, že mu bude spôsobené zranenie (znemožňujúce opoznanie útočníka poškodeným a umožňujúce páchatel'ovi ujsť), ktoré si môžu vyžiadať práceneschopnosť, či liečenie.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd uznal obžalovaného vinným v bode 1 rozsudku z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona, a v bode 2 z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému N. N. vychádzal primárne z ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona, ktoré stanovuje súdu povinnosť ukladať súhrnný trest, pri zbíhajúcich sa trestných činoch, podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný (teda podľa zásad pre ukladanie úhrnného trestu).

K povinnosti ukladať v danej veci súhrnný trest súd pripomína, že trestné činy sú spáchané v súbehu (tzv. konkurencia trestných činov) vtedy, ak páchatel' spáchal dva alebo viacero trestných činov skôr, ako bol pre niektorý z nich odsúdený, t. j. skôr ako bol za taký trestný čin vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdom prvého stupňa alebo skôr ako bol obvinenému doručený trestný rozkaz. Práve časový moment spáchania trestného činu pred alebo po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa pre iný páchatel'ov trestný čin odlišuje súbeh od recidívy a má aj výrazne odlišné účinky pri ukladaní trestu pri tzv. mnohosti trestnej činnosti toho istého páchatel'a.

Zo spisového materiálu Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/73/2016 súd zistil, že obžalovaný bol odsúdený rozsudkom z 12. septembra 2016, sp. zn. 1T/73/2016, ktorý nadobudol právoplatnosť v

rovnaký deň, pričom skutok (oba čiastkové útoky prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona), za ktorý bol uznaný vinným (na hlavnom pojednávaní dňa 08. februára 2017) bol spáchaný dňa 08. septembra 2014. Z uvedeného je zrejmé, že v súbehu sú tie trestné činy spáchané obžalovaným, ktorých sa dopustil pred dňom 12. septembra 2016, teda pred dňom, kedy bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Malacky v inej jeho trestnej veci. Vzhľadom k uvedenému, súd postupoval v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona.

Prísnejším trestným činom, v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona, je prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, z ktorého bol obžalovaný právoplatne uznaný vinným práve rozsudkom Okresného súdu Malacky z 12. septembra 2016, sp. zn. 1T/73/2016 a preto súd vychádzal pri ukladaní trestu práve z trestnej sadzby tohto prečinu, pričom výška trestnej sadzby stanovená zákonom pri tomto prečine (§ 219 ods. 1 Trestného zákona) je v rozpätí jeden rok až päť rokov.

Súd ďalej u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, teda ani v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona (obžalovaný sa v trestnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 1T/25/2015 nepriznal a ani trestnú činnosť neofutoval). Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti, tak súd zistil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný spáchal viac trestných činov (porušovanie domovej slobody, ublíženie na zdraví a neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty, za ktorý bol odsúdený dňa 12. septembra 2016). Súd taktiež zistil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona, pretože obžalovaný už bol v minulosti viackrát súdne trestaný.

Pri určovaní druhu a výmery trestu u obžalovaného súd následne povinne (§ 38 ods. 2 Trestného zákona) prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností s tým, že prevažuje pomer priťažujúcich okolností a preto súd upravil trestnú sadzbu tak, že zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 38 ods. 4 Trestného zákona). Po tejto úprave bola trestná sadzba u obžalovaného v rozpätí od dvoch rokov a štyroch mesiacov až do päť rokov (pri výpočte trestnej sadzby súd vychádzal z ustanovenia § 38 ods. 8 Trestného zákona, s tým, že rozdiel pri trestnej sadzbe podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona je 48 mesiacov, jedna tretina je 16 mesiacov o ktorú sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby, ktorá je po úprave vo výške 28 mesiacov).

Súd následne vyhodnotil kritériá, ktoré sú uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona a ktoré sú fakticky vyjadrením znakov skutkovej podstaty trestného činu a to objektívnej stránky (spôsob spáchania činu a jeho následok), subjektívnej stránky (zavinenie a pohnútky), subjektu (osoba páchatel'a) a ďalej tiež priťažujúcich a poľahčujúcich okolností ako aj možnosti nápravy obžalovaného.

Pokiaľ ide o spôsob spáchania činov a ich následok, tak súd konštatuje, že podstatou skutkového deja bolo to, že obžalovaný v priebehu jedného večera dňa 08. septembra 2014 spáchal dva trestné činy, keď neoprávnené vnikol do obydľia poškodeného a tomuto následne úmyselne ublížil na zdraví. Vzhľadom na to, že súd ukladal súhrnný trest, vychádzal taktiež z toho, že obžalovaný si dňa 09. novembra 2014 neoprávnené (pod zámenkou, že je policajt) obstaral (odcudzil inému poškodenému) platobný prostriedok (kartu), na účel použiť ho ako pravý, pričom na taký účel ho tiež poskytol inému. V priebehu dvoch mesiacov (september - november 2014) sa teda obžalovaný dopustil spáchania troch trestných činov.

Zo skutočností, ktoré sa týkajú spôsobu spáchania činu (skutkov prečinov porušovania domovej slobody, ublíženia na zdraví a neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty) súd vyvodzuje, že konanie obžalovaného nemožno hodnotiť ako málo závažné, nakoľko nešlo len o vybočenie z inak riadneho spôsobu života, ale obžalovaný, ako viackrát súdne trestaný recidivista, útočil na cudzí majetok a ľudské zdravie.

Pokiaľ ide o posúdenie zavinenia obžalovaného, tak súd konštatuje, že obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, nakoľko zo spáchania skutkov, keď vedome a cielene útočil na cudzí majetok a ľudské zdravie, je evidentné, že chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený Trestným zákonom.

Okolnosti, ktoré sa týkajú spôsobu spáchania trestnej činnosti, miery zavinenia a zistenej pohnútky obžalovaného, vyhodnotil súd, pri ukladaní druhu a výmery trestu, v neprospech obžalovaného.

Súd vyhodnotil aj osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy, pričom zistil, že obžalovaný Dušan Dúnar bol doposiaľ šesťkrát súdne trestaný (naposledy práve rozsudkom Okresného súdu Malacky z 12. septembra 2016, sp. zn. 1T/73/2016), z toho dve odsúdenia sú zahladené. Obžalovaný bol súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť, prevažne majetkového a násilného charakteru, pričom vo všetkých prípadoch mal uložený nepodmienečný trest odňatia slobody (s výnimkou trestnej veci Okresného súdu Malacky sp. zn. 0T/28/2011, ktoré podmienečné odsúdenie bolo obžalovanému napokon aj tak premenené na nepodmienečný trest odňatia slobody). K uvedenému súd dodáva, že z odpisu registra trestov vyplýva, že nepodmienečný trest odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/146/2013, obžalovaný vykonal 05. februára 2014 a teda úmyselnú trestnú činnosť začal obžalovaný opätovne páchať už po niekoľkých mesiacoch pobytu na slobode.

Súd je preto názoru, že už predchádzajúce nepodmienečné tresty, ktoré boli obžalovanému uložené nevedli k jeho náprave, pričom stíhaných skutkov sa dopustil len pár mesiacov od vykonania trestu odňatia slobody a preto len uloženie prevýchovného trestu, bez odňatia slobody, by celkom zjavne nespĺnilo účel trestu, nakoľko obžalovaný je recidivistom, ktorý evidentne nie je schopný viesť riadny spôsob života, začleniť sa do spoločnosti, pričom opakovane ignoruje zákazy stanovené Trestným zákonom.

Súd preto obžalovanému uložil represívny trest a to trest nepodmienečný, pri dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby na tri roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie úmyselného trestného činu. Súd zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol uložený rozsudkom Okresného súdu Malacky z 12. septembra 2016, sp. zn. 1T/73/2016, právoplatnom dňa 12. septembra 2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V tomto smere súd poukazuje aj na tzv. generálnu prevenciu trestu, keď spoločnosť negatívne vníma pomerne vysoký počet páchaných trestných činov zo strany recidivistov, ktorí opakovane zlyhávajú po návrate z výkonu trestu odňatia slobody a svojim protiprávnym konaním zasahujú do cudzieho majetku, príp. do zdravia iných ľudí. Trest musí byť preto aj taký, aby odradil iných od páchania trestných činov. Aj z hľadiska generálnej prevencie preto súd nemohol ukladať len napríklad podmienečný trest odňatia slobody.

Uloženie trestu odňatia slobody v jeho podmienečnej forme, a čo je nie menšou rozhodujúcou okolnosťou, zároveň bráni aj ustanovenie druhej vety § 42 ods. 2 Trestného zákona (súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom), nakoľko trest odňatia slobody, uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Malacky z 12. septembra 2016, sp. zn. 1T/73/2016, bol uložený ako nepodmienečný.

Pokiaľ ide o náhradu škody, tak súd zaviazal obžalovaného N. N. k náhrade škody poškodenému F. D. vo výške 2.143,- eur, ktorá vyplývala z titulu bolestného určeného znalcom v znaleckom posudku, v ktorom bol uvedený počet bodov za spôsobené zranenia, premietnuté na finančné prostriedky na konkrétnu sumu v eurách. So zvyškom nároku na náhradu škody (náhrada škody za ušlý zisk a nemajetková ujma) bol poškodený odkázaný na civilný proces, nakoľko poškodenému nárok priznal len sčasti (v časti znalcom určeného bolestného).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309

ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.